

4153 13. Febr. 1897. 2. Beh. af Lovf. om Egtef. Indgaaelse. 4154

ikke et Par og begærer, at Præsten skal være med til at stifte et Egtef. men det kommer og begærer Kirkens Betsignelse udtalt over et Egtef., som er stiftet. Altsaa selv i det saa præcise Spørgsmaal om Betsignelse af frastilte staar Præsten, hvis dette Lovforslag tænkes gennemført som Lov, ganske anderledes end nu. Han staar da ikke og modtager disse, som vente paa Giftermaal, men han modtager dette Egtepar, som ifølge Lands Lov og Ret er Egtefæller og som komme og sige: Vi ønske den kirkelige Betsignelse eller maaste korrigeres den kirkelige Betsignelses Ordster udtalte over vort Egtef. Jeg kan ikke se, at nogen Præst i nogen Maade kan finde sig ude af Stand til at gøre dette, at noget kan hindre ham i at gøre dette. Præsten ønsker dog — det vil jeg da haabe for ham som et nogenlunde godt Menneske — ogsaa, at dette Egtef. skal gaa godt, og saa er der ikke noget i Vejen for, at Præsten i Kirken udtaler dette Onske. Men ogsaa af en anden Grund er jeg mod Flertallets Betragtning, fordi den vil føre ind paa det nogenlunde meningsløse, at Præsten altsaa den ene Dag kunde sige til disse Folk: jeg vil ikke være med til at foretage den kirkelige Handling, men naar de samme Folk kom den næste Dag og tegnede sig til Altergang hos ham, skulde tage dem til Alters, fordi de hørte til Folketirken. I det han altsaa den ene Dag siger: jeg vil ikke foretage den kirkelige Handling, thi jeg anser ikke dette Egtef. for et virkeligt Egtef., skulde han den næste Dag sige: ja, jeg er nødt til at tage jer til Alters, det skal jeg ifølge Lov og Anordning. Og kom de med deres Barn og skulde have det døbt, skulde han sige: Ja, jeg skal jo døbe Tert Barn, for I høre jo til Folketirken, skønt jeg i mit Hjerte mener — det har jeg vist, da jeg nægtede at foretage den kirkelige Handling ved Tert Egtef. Indgaaelse —, at Tert Egtef. ikke er ret, og at I i og for sig ikke staa inde i Folketirken. Saa længe man har denne Sammenblanding, som man har og vil vedblive, at have i uoverskuelige Tider, Sammenblandingen af Stat og Kirke, saa længe Kirken ikke staar som noget for sig og Staten som noget for sig, mener jeg, at Præsten som Embedsmand i denne Folkekirkelig virkelig maa være forpligtet til at fore-

tage en Handling som denne. I det man ikke sætter Ordet „forpligtet“, men nøjes med „berettiget“, indrømmer man egentlig Præsten Ret til at betragte dette Lovforslag, hvis det gennemførtes som Lov, som en ikke rigtig Lov, og disse Mennesker, der efter denne Lov vilde blive ægteviede borgerlig, som ikke rigtige Egtefolk. Dette kan jeg ikke være med til, selv om det var fristende nok som Præst at faa den Frihed, som ligger deri. Jeg skal indskrænke mig hertil, og yderligere beklage, at jeg, da vi vist ikke blive færdige i Dag, rimeligvis ikke kan være til Stede her i Tinget, naar der skal stemmes over Endringsforslagene. Jeg vil haabe, at der maa være velbillige Sjæle, som ville tage sig af mit Endringsforslag. I alt Fald haaber jeg, at de Herrer Socialdemokrater, hvis deres Forslag ikke gaar igennem med Hensyn til Berettigelse eller Forpligtelse, saa ville tage sig af mit Forslag.

Oscar Hansen: Jeg skal paa min ærede Medforslagsstiller's og egne Begne have den Ære ganske fort at motivere Endringsforslaget Punkt 8, idet jeg dog først gerne vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om nogle Udtalelser, som er faldne. Jeg haaber ikke, at den ærede Ordfører deri vil se andet end et Forsøg paa netop ud fra en anden Argumentationsmaade at støtte den ærede Ordførers hæderlige Kamp for at føre vor fælles Opfattelse igennem. Det ærede Medlem for Viborg (Klein) fremstillede en Del interessante økonomisk-juridiske Betragtninger om Forholdet ved Egtepagter og Formueskæftning og indledede disse Betragtninger med en noget mere almindelig Bemærkning om, at man ikke gerne maatte rolle ved Egtef. sædelige Karakter. Det ærede Medlem er jo højt hævet over enhver som helst Tanke om ved en ignoratioelenchi, det vil sige ved Forsøg paa at benytte en Talemaade eller et Udtryk, som virker som en Talemaade, at ville vække en Stemning, som ikke bæffes ved den paafølgende virkelige Argumentation. Det forekommer mig, at der var en saadan Fare her ved dette Udtryk „Egtef. sædelige Karakter“, naar det betragtes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Egtef. kontrakter, og det er for at henlede Opmærksomheden paa, at en saadan Fare sikkert